VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

pit ei ut rursus aduenat. Annũciat de
ea amico suo. qd possessio ei sit. et ad eam
xxxvii possit ascendẽ. Sup hoc expauit cor meum.
et motum ẽ de loco suo. Audiet audicionem
i tonitrue uocis eius. et sonum de ore illi procedentem. Subter omnes celos ipe cõsiderat.
et lumen illi sup terminos terre. Post eũ rugiet
sonitus. tonabit uoce magtudinis sue. et nõ
inuestigabit cum audita fuerit uox eius
Tonabit ds i uoce sua mirabiliter. qui facit
magna et inscrutabilia. qui pcipit niui ut
descendat in tram. et hyemis pluuiã. et
ymbri fortitudinis sue. qui i manu oim
hominũ signat. ut nouerint singuli opa
sua. Ingredietur bestia latibulum suũ. et
i antro suo morabitur. Ab interioub egredi
tur tempestas. et ab arcturo frigo. Flatu
deo contrestat gelu. et rursum latissime fun
duntur aque. Frumentum desiderat nubes.
et nubes spargunt lumen suum. q lustrant
cuncta p circuitum quocumq eos uolũtas
gubnantis duxerit. ad omne qd pceperit
illis sup faciem orbis tray. siue in yma
una tribu. siue i tra sua. siue in quocumq
loco misicordie sue eas iusserit inuenire. Au
sculta hec iob. sta et consida mirabilia dei
Numquid scis quando pcepit ds pluuius ut
ostenderent lucem nubium eius. Numquid
nosti semitas nubium magnas et pfectas
sciencias. Nonne uestimenta tua calida sũt.
cum pflata fuerit tra austro. Tu forsitan
cum eo fabricatus es celos. qui solidissimi
quasi ere effusi sunt. Ostende nobis quid
dicamus illi. Nos quippe inuoluimur tene
bris. Quis narrabit ei que loquor. Etiam
si locutus fuerit homo deuorabitur. Et nũ
non uidebit lucem. Subito aer cogetur i nu
bes. et uentus transiens fugabit eas. Ab
aquilone aurum uenit. et ad formidolosa
laudacio. Digne eum inuenire nõ possum.
Magnus fortitudine et iudicio et iustitia et
enarrari nõ potest. Ideo timebunt eũ uiri
et non audebunt contemplari omnes qui s

uidentur esse sapientes. Iudes autem do
Job de turbine dix. vj. ps. xxxviii.
Vis est iste inuoluens sentencias sermo
nibus imperitis. Accinge sicut uir
lumbos tuos. i terrogabo te et rende mihi
eras quando ponebam fundamenta tre. Indi
ca mihi si habes intelligenciam. Qis posuit
mensuras eius si nosti. uel quis tetendit sup
eam lineam. sup quo bases illi solidate sũt
aut quis dimisit lapidem angularem eius.
cum me laudarent simul astra matutina.
et iubilarent omnes filii dei. Qis conclusit
ostis mare. quando erumpebat quasi de
uulua procedens. Cum ponerem nubem ues
timentum eius. et caligine illud quasi pannis
i fanciae obuoluem. circũdedi illud terminis
meis. et posui uectes et ostia. et dixi. usq huc
uenies. et non procedes ampli. et hic confrin
ges tumentes fluctus tuos. Numquid post
ortum tuum pcepisti diluculo. et ostendisti
aurore locum suum. et tenuisti concuciens
extrema tre. et excussisti impios ex ea. Re
stituetur ut lutũ signaculũ. et dabit sicut
uestimentũ. Auferetur ab impius lux sua. et
brachium excelsum confrigetur. Numquid
ingressus es pfunda maris. et i nouissimis
abyssi deambulasti. Numquid apte t sũt
porte mortis. et ostia tenebrosa uidisti.
Numquid cõsideraisti latitudinẽ tre. Indi
ca mihi si nosti. in qua uia habitet lux. et te
nebray quis locus sit. ut ducas unumqdq
ad terminos eius. et intelligas semitas domi
ei. Sciebas tunc quod nasciturus ees. et nu
merum dierũ tuorũ noueras. Numquid igis
sus es thesauros niuis aut thesauros grã
dinis aspexisti. que paraui i tempi hostis
i die pugne et belli. Pquam uiam spargit
lux. diuidit est sup tram. Qis dedit uehe
mentissimo ymbri cursum. et uiam sonãtis
tonitrui. ut plueret sup tram absq hoie
i deserto. ubi nullus mortaliũ moratur
ut impleret inam desolatam. et pducet
herbas uirentes. Quis ẽ pluuie pat. uel